

Conscience, Hendrik (1976), *Tweede Conscience Keur Omnibus*, Zele, D.A.P. Reinaert uitgaven.
Een 0 [= nul] te veel

Ik vind dit een heel mooi verhaal met schitterende dialogen, gekruid met volkse uitdrukkingen. Dit boek weerlegt ook de totaal foute opinie dat Conscience niets zou afweten van menselijke psychologie. Integendeel. De manier waarop Trees, de vrouw van Verhoeven, haar man ervan probeert te overtuigen om hun dochter Kaat niet met Simon Storms, maar met de lelijke, maar rijke apothekerszoon Isidoor te laten trouwen, gevolgd door het pleidooi van de vader van Isidoor, getuigen van zeer diep psychologisch inzicht. Uiteindelijk bezwijkt de Verhoeven zelfs voor hun argumenten en wordt een fanatieke bruid zoals er bij Streuvels veel te vinden zijn. Het verhaal is uiteraard romantisch, maar Conscience schreef nu eenmaal in de tijd waarin hij leefde. De intrige is magnifiek. Nevenintriges zoals het lot van de hond Turk worden prachtig uitgewerkt en geïntegreerd, evenals het verhaal van de zetel op wieltes. Kortom, het is een ontroerend, maar ook schitterend verhaal waarin ook humor niet ontbreekt.

Houden

Philip Vermoortel
05-2021

CITATEN

375: de Groene Hoek

376: de Koning van Spanje

385: Een koeboerin met pluimen op haar hoed! Dat zou staan gelijk een kanten kraag aan de hals van onze hond!

385: 'Och, ze zijn allemaal zot, de vrouwen: klederen, schone klederen is al wat ze dromen.'

388: 'Ongelegde eieren zijn onzekere kiekens'

392: aardappels te schillen. Zij moest het veel in haar leven gedaan hebben, want de schillen vloeiden door hare vingers, als spon zij draad van een wiel.

392: God is goed en hopen is een plicht en een geluk...